

frem som disse Hedeegne. Derimod er Odense gaact lidt stærkere frem i saa Henseende, og Aarhus betydeligt. Naar jeg imidlertid har taget Aarhus med, er det nærmest, fordi jeg har villet tage den By med, der vistnok i denne Retning er den bedste By i Landet i den nyere Tid. Nu kunde der jo ganske vist indvendes derimod, at jeg har faaet disse for mig fordelagtige Tal ud ved at tage et saa laant Arrum; jeg burde se paa, hvorledes Udviklingen har været i de sidste 10 Aar. Jeg har desværre ikke kunnet holde mig til Andet end Aaaret 1870—80, da vi savne Opgivelser for Aaaret 1880—90 — de komme først. Det viser sig da, at Befolkningen for det nordlige Stykkes Vedkommende i disse 10 Aar er voget saaledes, at hver 100 Indbyggere er steget til et Antal fra 105 til 173 i de enkelte Kommuner. Man vil forstaa, at der er Forskiel paa de forskjellige Kommuner, og jeg har ikke taget Gjennemsnitsstallet. For den sydlige Dels Vedkommende er hvert Hundrede Indbyggere steget fra 108 til 138. Naar man tager de tilsvarende Tal for Aarhus, Odense og Kjøbenhavn, viser det sig, at Aarhus har haft en saadan Tilvæxt, at hvert Hundrede er steget til 165, i Odense er hvert Hundrede steget til 122 og i Kjøbenhavn til 129 i dette Aaar. Med andre Ord, selv Aarhus har i dette Tidsrum ikke kunnet staa Maal med de mest fremskudte Kommuner, der her er Tale om. Jeg antager, at dette vil være tilstrækkeligt til at godtgjøre, at der her er en stærk Udvikling. Naturligvis maa man altid have det i Tanke, at Befolkningen her paa samme Pladeindhold ikke kan naae op til den Befolkning, der findes i de bedre Egne paa et lige Pladeindhold, jeg har kun taget det sammenlignelsesvis. Men jeg tror med fuld Føie at kunne henvise til, at Enhver, der kjender til Udviklingen og Fremstridtet i disse Egne, maa indrømme, at der er en stor og stærk fremadstridende Udvikling, og at navnlig Landbrugets Fremstrid i Produktionen af Svin og Smør er saa stor, at det vilde være paafaldende — for ikke at bruge et stærkere Udtryk — naar ikke de forskjellige Lovgivningsfaktorer ved et saadant Forslag vilde antrænge sig til det yderst Mulige for at imødekomme de meget berettigede Krav, denne Egn har paa at komme i en Forbindelse, der kan gjøre, at Befolkningen kan faae sine Varer ind til sig for den billigste Pris og faae det høist mulige Udbytte af de Varer, den skal af med. Jeg har ikke forsøgt at opgjøre noget Saadant, som det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (S. Sorgenfen) opgjorde, da han talte for den sidste Bane, nemlig Antallet af

Meierier eller Sliat, der ligge op ad Banelinien; men jeg er fast overbevist om, at vilde man forsøge en Optælling i saa Henseende, vilde man naae til noget Lignende som det ærede Medlems Opgjørelse, og jeg tror derfor med fuld Føie at kunne anbefale dette Forslag til velvillig Modtagelse. Jeg skal ikke negte, at for mig personlig stiller det sig saaledes, at hvis man vilde søge at undgaa det her stillede Krav, vilde det være en Uret, og en forfat Uret, kan jeg gjerne sige, imod den Beslutning, som Anlæget vedrører, og som jo i lang Tid har betalt Tilskud til andre Baner og i alt Fald betalt det under Form af alle Statsborgeres Tilskud, idet den fulde Rentesum ikke er kommen ind af det store Banelegeme. Det, der tages i Renteindtægt, maa altsaa den almindelige Befolkning bære sin Del af igjennem Beskatningen. Jeg kan derfor, som sagt, ikke Andet end anbefale dette Forslag paa det Bedste. Jeg tror, at vi ved at gjennemføre det ville imødekomme en stor Befolkning og en Landstrækning, der er i en sund og god Udvikling, og man vilde derved ikke alene hjælpe denne Del af Landet, men ogsaa tilføre de Baner, som allerede ere til, ikke ubetydeligt Mere at særdes med, end de nu have. Det er jo en Indvending, som ofte høres, at det ikke er sundt at bygge Baner i disse fattige Egne, som ikke kunne betale sig, og det synes jo ogsaa at være en Grund til, at Regjeringen ikke vil tage sig af den Slaas Baneforslag. Jeg hørte, at den ærede Indenrigsminister forleden udtalte, at han troede, at det var bedre at bygge private Baner saadanne Steder, fordi disse kunde bygges billigere. Men een Ting er vis, at enten disse Baner kunne bære sig eller ikke — jeg har ikke kunnet faae klart opgjort, hvorledes det egentlig forholder sig med disse private Baner — ere de en Betingelse for, at de andre af Staten anlagte Baner kunne bære sig saa meget bedre. Jeg gad vide, hvorledes den store Rute Korsør—Kjøbenhavn vilde have været stillet, naar den ikke havde havt de baagede liggende Baners Opland at bære sig paa. Det er Varerne fra Fyn og Sjælland, der for en væsentlig Del sendes her over, som gjøre, at denne Bane bærer sig bedre end andre. Med disse Ord anbefaler jeg altsaa Forslaget til det ærede Things Velvilje, idet jeg haaber, at det maa komme op til Overveielse i det andet Thing og helst naturligvis blive til Lov.

Falkenstjerne: Jeg har ikke Meget at føie til, hvad den ærede foregaaende Taler, som er Ordfører, paa Forslagsstillernes